

Шафран А.І.,
аспірант кафедри адміністративного та фінансового менеджменту
Інституту адміністрування, державного управління та професійного розвитку,
Національний університет «Львівська політехніка»

СУТНІСТЬ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

Державно-приватне партнерство є важливою формою співпраці між державними органами та приватним сектором, яка сприяє ефективному вирішенню соціально-економічних завдань та розвитку інфраструктури. У сучасних умовах глобалізації, швидких технологічних змін та зростаючих вимог до якості послуг державні органи стикаються з необхідністю залучення додаткових ресурсів і експертизи, які може забезпечити приватний сектор. Державно-приватне партнерство стає ключовим інструментом для досягнення балансу між суспільними інтересами та комерційними цілями, дозволяючи ефективно використовувати потенціал обох секторів для забезпечення сталого розвитку та підвищення якості життя громадян. Державно-приватне партнерство характеризується довгостроковою співпрацею між державними установами та приватними підприємствами з метою спільного виконання проектів, що мають суспільне значення. Сутність такого партнерства полягає в об'єднанні ресурсів, знань та досвіду для досягнення спільних цілей, які неможливо реалізувати ефективно окремо. Основні елементи державно-приватного партнерства включають спільне планування, розподіл ризиків, спільне фінансування проектів та взаємну відповідальність за результати. Це партнерство може охоплювати різні сфери діяльності, такі як інфраструктура, охорона здоров'я, освіта, енергетика та екологія [1-3].

У сучасних умовах державно-приватне партнерство має кілька ключових характеристик, що визначають його ефективність та успішність:

1. **Спільне фінансування:** Проекти, реалізовані в рамках державно-приватного партнерства, фінансуються як державними, так і приватними ресурсами. Це дозволяє зменшити фінансове навантаження на

державний бюджет та забезпечити додаткові інвестиції з боку приватного сектору.

2. Розподіл ризиків: Однією з важливих характеристик є чіткий розподіл ризиків між партнерами. Держава та приватні підприємства визначають, хто відповідальний за окремі етапи проекту, що знижує ймовірність невдачі та підвищує стабільність реалізації проектів.

3. Довгострокова співпраця: Державно-приватне партнерство зазвичай передбачає довгострокові відносини між партнерами, що сприяє глибшому розумінню потреб та очікувань кожної зі сторін, а також забезпечує сталість реалізації проектів.

Незважаючи на існуючі виклики, переваги такого партнерства, зокрема оптимізація ресурсів, підвищення якості послуг та скорочення строків реалізації проектів, роблять його привабливим інструментом для розвитку інфраструктури та покращення соціально-економічних показників. Для досягнення максимальної ефективності державно-приватного партнерства необхідно продовжувати вдосконалювати нормативно-правову базу, забезпечувати прозорість та підзвітність, а також розвивати довіру між партнерами.

Список використаних джерел:

1. Вінник, О.М., Форми та моделі державно-приватного партнерства. Університетські наукові записки, № 1 (37), 2011, с. 159-169
2. Григорська, О.С., Методичні підходи до оцінки фінансової ефективності державно-приватного партнерства. Вісник Університету банківської справи, № 3, 2017, с. 118-124.
3. Горошкова, Л.А., Волков, В.П., Коваленко, Г.В., Оцінка ефективності проектів державно-приватного партнерства у ЖКГ. Теоретичні і практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності, Вип. 2(1), 2015, с. 105-111.